

11 februari 2024 (6de zondag door het jaar)

Francis Akkara o.p.

Als Gij wilt kunt Gij mij reinigen.

Beste broeders en zusters in Christus,

Kinderen zijn voor mij altijd een bron van openbaring, omdat God vanuit hun onschuld soms op een persoonlijk niveau tot mij lijkt te spreken en vragen beantwoordt waarmee ik zit. Zo ging ik op een keer op daguitstap met een groep kinderen waaronder er een aantal aids-patiënten waren. Aan het eind van de dag kwam één van de kinderen uit de parochie naar me toe en zei: "Pater u bent een leugenaar". Hij zei het zo overtuigd dat ik schrok. Ik was een beetje verbaasd. Hij zei opnieuw "Pater u bent een leugenaar". Ik vroeg mij af of ik iets verkeerd had gezegd waardoor het kind gekwetst was en dat hij me daarom een leugenaar noemde. Bij navraag zei de jongen dat ik had gezegd dat de kinderen met AIDS ziek waren, maar dat hij ze tijdens het dagje uit als kerngezond had gezien. Ik realiseerde me dat ik hen niet had verteld dat AIDS een ziekte is die iemand van binnenuit aantast. Het feit dat het kind me een leugenaar noemde, was voor mij een soort wake-up call of openbaring. Een harde confrontatie met de ervaring van mijn eigen welzijn. Het besef dat ik aan de buitenkant gezond kan zijn, maar tegelijk ziek van binnenuit. En de lezing van vandaag over de melaatse laat iets van deze harde realiteit zien.

In de wereld van vandaag zijn de straten van ons leven overvol met de drukte van concurrentie. In onze wereld wordt succes vaak afgemeten aan materiële rijkdom, macht en status. Bij het nastreven van deze doelen kunnen we onbedoeld anderen vertrappen en een spoor van gebrokenheid en pijn achterlaten. Het is makkelijk om verstrikt te raken in deze wedloop en de simpele maar diepe waarheid te vergeten: dat iedereen die we tegenkomen een geliefd kind van God is, en daarom mededogen en vriendelijkheid verdient.

Als we nadenken over de lezingen van vandaag, in het bijzonder over de ontmoeting tussen Jezus en de melaatse, worden we herinnerd aan de transformerende kracht van mededogen. De melaatse, een verschoppeling in de samenleving, durfde Jezus te benaderen omdat hij geloofde in de mogelijkheid van genezing en herstel. Zijn smeekbede weerspiegelt de kreten van onze eigen harten wanneer we door de drukke straten van het leven navigeren, op zoek naar troost en genezing te midden van de chaos.

Toch erkent de wereld om ons heen vaak niet de inherente waardigheid en waarde van elk individu. We worden gebombardeerd met boodschappen die persoonlijk gewin belangrijker vinden dan gemeenschappelijk welzijn, waardoor we het lijden van de mensen om ons heen over het hoofd zien. In ons niet-aflatende streven naar succes kunnen we onbedoeld bijdragen aan de uitsluiting en onderdrukking van anderen, waardoor ze nog meer gekwetst worden door de harde realiteit van het leven.

Op deze momenten van gebrokenheid en wanhoop verlangen we naar de barmhartige aanraking van de Heer. Net als de melaatse verlangen we naar genezing en herstel, naar iemand die verder kijkt dan onze gebreken en ons omhelst met onvoorwaardelijke liefde. En toch aarzelen we, tegengehouden door zelfgecreëerde normen en maatschappelijke verwachtingen die ons vertellen dat we alleen verder moeten, zonder op anderen of op God te vertrouwen.

Maar de boodschap van de lezingen van vandaag is duidelijk: we staan er niet alleen voor. Jezus staat klaar om zijn hand uit te steken en ons de genezing en heelheid te bieden die we zoeken. Hij nodigt ons uit om los te komen van de beperkingen van een competitieve wereld en Hem te

benaderen met open harten, klaar om zijn transformerende aanraking te ontvangen.

Hiervoor is echter moed nodig. Het vereist dat we de bedreigingen durven te trotseren die ons ervan weerhouden Jezus te ontmoeten. Het betekent uit de schaduw van schaamte en angst stappen en vertrouwen op de kracht van Zijn Liefde om ons te genezen en te herstellen. Het betekent erkennen dat echt succes niet wordt afgemeten aan wat we bereiken, maar aan hoe we de mensen om ons heen behandelen, vooral de meest kwetsbaren en mensen aan de rand van de samenleving.

Laten we op onze reis door de drukke straten van het leven onze ogen gericht houden op Jezus, de bron van alle mededogen en genezing. Laten we zijn voorbeeld volgen door liefde en vriendelijkheid uit te stralen naar de mensen die we tegenkomen, ongeacht hun status of omstandigheden. En laten we nooit vergeten dat er te midden van competitie en chaos altijd ruimte is voor mededogen.

Laten we bij het afronden ook even de tijd nemen om de spontane eerlijkheid van kinderen te waarderen. Wie kon vermoeden dat een eenvoudig dagje uit tot een openbaring over ons eigen welzijn kon leiden? Laten we eerlijk zijn: soms hebben we een kind nodig dat naar ons roept en zegt: Pater, u bent een leugenaar! Deze ervaring heeft niet alleen een grappige zijde maar heeft ook een diepgaande boodschap voor ons allen: Mogen we eerst en vooral de moed hebben om los te komen van de zelfverzonnen excuses die ons ervan weerhouden om Jezus te benaderen.

Mogen we ook de inherente waarde en waardigheid van elk individu durven zien en mogen we ernaar streven om zelf verspreiders van genezing en mededogen te zijn in deze steeds maar competitiever wordende wereld. Amen.